

Валери Иванов

Някога

Някога...
ще те обикна... както някога,
ще се превърна в някого,
когото си обичала – неистово и силно,
до полуда...
И някогашната любов ще лумне вулканично някъде,
при някой или някоя,
които с плам и хищна страст ще ни прегръщат.
И ако спомените могат да се връщат,
и ако пак пожар от обич ни погълне,
то – някога и някъде,
след някого,
за няколкото мига заедно,
от някогашното – омраза ще покълне.

КРАЙ

© 2006 Валери Иванов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11113>]